

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **A. L.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1 – Nové Město, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2015, čj. CPR-21482-4/ČJ-2015-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2016, čj. 2 A 110/2015 – 23, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2015, čj. CPR-21482-4/ČJ-2015-930310-V242. Uvedeným rozhodnutím žalovaný částečně zamítl odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 2. 6. 2015, čj. KRPA-411782-35/ČJ-2014-000022, jímž bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění, a zároveň z rozhodnutí o vyhoštění vypustil výrok o stanovení doby k vycestování z území České republiky.

[2] V rámci kasační stížnosti stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku. Tento návrh však nijak neodůvodnila. Nejvyšší správní soud ji proto usnesením ze dne 30. 6. 2016, čj. 10 Azs 122/2016 – 9, vyzval k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě 7 dní od doručení zmíněného usnesení. Usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatelky doručeno do datové schránky dne 30. 6. 2016. Stěžovatelka na výzvu ve stanovené lhůtě nereagovala a návrh blíže neodůvodnila.

[3] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přitom přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Na základě uvedených ustanovení lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Ze zákonné úpravy tedy vyplývá, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je třeba prokázat nepoměr mezi újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak

závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku současně nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Odkladný účinek představuje mimořádný institut, na jehož základě je možné prolomit právní účinky pravomocného rozhodnutí, které je až do doby jeho případného zrušení potřeba považovat za zákonné a věcně správné. Přiznání odkladného účinku tak bude zpravidla vyhrazeno ojedinělým případům (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002 – 67, dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Institutem odkladného účinku má být docíleno toho, aby v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bylo možné pozastavit vykonatelnost či jiné právní následky přezkoumávaného správního rozhodnutí. V určitých případech tak mohou být důsledky správního rozhodování suspendovány. Nemůže se však jednat o jakoukoli či běžnou újmu, ale o újmu, která nabývá určité míry intenzity a výjimečnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96).

[5] Nejvyšší správní soud považuje za vhodné poznamenat, že kasačním stížnostem žalobců týkajícím se jejich správního vyhoštění bývá zpravidla odkladný účinek přiznán. Nicméně přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není stanoveno zákonem jako automatické, tedy ve všech případech, jako je tomu u některých jiných typů řízení. Návrh na přiznání odkladného účinku v řízení o správním vyhoštění musí být tedy ve smyslu výše uvedeného alespoň v minimální míře odůvodněn. Jedině tak může Nejvyšší správní soud uvážit, zda došlo k naplnění podmínek dle § 73 ve spojení s § 107 s. ř. s. Stěžovatelka svůj návrh na přiznání odkladného účinku formulovala jako zcela blanketní, což si uvědomovala, neboť výslovně uvedla, že bude následně doplněn. Neučinila tak, nereagovala ani na výzvu soudu k doplnění. Neuvedla tedy, v čem spatřuje jí hrozící nepoměrně větší újmu, než jaká by mohla přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[6] Za těchto okolností proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že návrhu stěžovatelky nevyhověl a odkladný účinek její kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. července 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu